

בס"ד

Intro

Today we will Be"H begin learn דף קד of אסכת בבא בתרא. Some of the topics we will learn about include:

לשונות שסותרין

When one makes contradictory statements regarding a sale, whether

1.

תפוס לשון אחרון

We consider the second statement a retraction, and therefore definitive, OR

2.

מספקא לן

We are uncertain which expression is definitive, and either rule

יחלוקו

The two parties divide the disputed sum, or הלך אחר המוחזק

The one currently in possession of the disputed property keeps it, OR

3.

פירושי קא מפרש

The second statement was meant to clarify the first.

The Gemara discusses several such scenarios, including:

1.

מדה בחבל אני מוכר לך

הן חסר הן יתר

If someone sold some land, and referred to the amount of land by saying both "as measured by ropes," i.e. precisely this amount, and also "more or less."

2.

שנים עשר זהובים לשנה

דינר זהב לחדש

Someone rented a bathhouse, and agreed to a price of "twelve gold דינר for the year, one דינר per month," and they are disputing whether he must pay rent for the 13th month of a leap year.

3.

כור בשלשים

סאה בסלע אני מוכר לך

The seller said, "I am selling you a סלט of grain for 30 סלע, one סלע per הסאט," whether each האה is a separate transaction, or part of one large transaction.

4.

איסתרא מאה מעי

If the seller referred to the price as, "An איסתרא," which is worth איסתרא, or copper מעי and also as "100;"

So let's review...

Zugt di Mishnah

מדה בחבל אני מוכר לך

הן חסר הן יתר

If someone sold some land, and made two contradictory statements, saying, "I am selling you this amount of land, as measured by ropes," which means precisely this amount, and then added, "more or less;"

בטל הן חסר הן יתר

מדה בחבל

The second statement nullified the first, and so, the Rashbam explains,

אפילו פיחת רובע לסאה

או הותיר רובע לסאה

הגיעו

Even if there is a discrepancy of up to a quarter-בית per בית אה, which is 1/24th of the total field, the sale is binding as is, as the Mishnah rules on דף ק"ג.

Similarly,

הן חסר הן יתר

מדה בחבל

If he first said, "I am selling you this amount of land, more or less," and then added "as measured by ropes;"

בטל מדה בחבל

הן חסר הן יתר

The second statement nullified the first, and so, ®

אם פיחת כל שהוא ינכה

ואם הותיר כל שהוא יחזיר

The slightest discrepancy must be paid for or returned. ®

דברי בן ננס

This is the opinion of בן ננס, who holds ${\mathbb R}$

כל שני לשונות של מכירה

שסותרין זה את זה

תפוס לשון אחרון

Whenever one uses two contradicting expressions regarding a sale, the second statement is definitive,

because

חזר בו בתוך כדי דיבור

מן הראשון

Dedicated By: _

He immediately retracted from the first statement, and he wants the sale to be as specified in his second statement.

3) lp/

מדה בחבל אני מוכר לך - הן חסר הן יתר

If someone sold some land, and made two contradictory statements, saying, "I am selling you this land, as measured by ropes," which means precisely this amount, and then added, "more or less;"

במל הן חסר הן יתר מרה בחבל

The second statement nullified the first,

And so

אפילו פיחת רובע לסאה או הותיר רובע לסאה

הגיעו

Even if there is a discrepancy of up to a quarter-pp per הגם הים, which is 1/24th of the total field, the sale is binding as is.

הן חסר הן יתר מדה בחבל

If he first said,
"I am selling you this amount of land, more or less,"
and then added "as measured by ropes;"

במל מדה בחכל הן חסר הן יתר

The second statement nullified the first,

and so

אם פיחת כל שהוא ינכה ואם הותיר כל שהוא יחזיר

The slightest discrepancy must be paid for or returned.

דברי בן נגם

vho holds

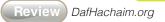
כל שני לשונות של מכירה שסותרין זה את זה תפוס לשון אחרון

Whenever one uses two contradicting expressions regarding a sale, the second statement is definitive,

חזר בו בתוך כדי דיבור מן הראשון

He immediately retracted from the first statement and he wants the sale to be as specified in his second statement.

2

The Gemara cites another example of such contradictory statements:

A Mishnah in מסכת בבא מציעא relates

מעשה בציפורי

באחד ששכר מרחץ מחבירו

בשנים עשר זהובים לשנה

דינר זהב לחדש

Someone rented a bathhouse, and agreed to a price of "twelve gold דינר for the year, one דינר per month." That year was a leap year, and the question arose whether he owed rent for the extra month.

Now, as the Rashbam explains, in a case where he mentioned only one term, the Mishnah in מסכת בבא מציעא rules;

המשכיר לשנה

נתעברה לשוכר

השכירו לחדשים

נתעברה למשכיר

In an annual lease, the renter gains the extra month, and in a monthly lease, he pays for the additional month.

In this case however, where he mentioned both terms,

ruled רבי יוסי and רשב"ג

יחלוקו את חדש העיבור

They divided the rent of the 13th month. In other words, the renter pays for half the month.

Another example of contradictory statements

אלנפ אסכת בבא אציץא מעשה בציפורי

באחד ששכר מרחץ מחבירו בשנים עשר זהובים לשנה דינר זהב לחדש

Someone rented a bathhouse, and agreed to a price of "twelve gold דינר for the year, one דינר per month." That year was a leap year, and the question arose if he owed rent for the extra month.

In an annual lease, the renter gains the extra month, and in a monthly lease, he pays for the additional month

השכירו לחדשים – נתעברה למשכיר

In this case however, where he mentioned both terms,

רלב"א - רבי יוסי

יחלוקו את חדש העיבור

They divided the rent of the 13th month, and the renter pays for half the month.

Apparently, they disagree with oy p who holds

Dedicated By: _

3

Apparently, they disagree with בן ננס who holds תפוס לשון אחרון

And רשב"ג ורבי יוסי hold that it's a ספק אי תפוס לשון ראשון או לשון אחרון

However, the Gemara suggests that we could reconcile the two cases:

In that case of מרחץ we can interpret the contradictory statements two ways:

איכא למימר

מיהדר קא הדר ביה

He might have first intended for an annual lease, but then retracted and preferred a monthly lease, and so תפוס לשון אחרון

The second expression is definitive.

OR,

איכא למימר

פרושי קא מפרש

The seller may have intended for the second statement to clarify the first, and although he intends to accept twelve דינר for the full year, he was merely stipulating that the rent be paid monthly, and that the lease could be terminated monthly.

Therefore, in that case of מרחץ, since we are uncertain of his intentions, all agree to

יחלוקו

However, in our case of בית כור

דודאי קא הדר ביה

His statements are certainly contradictory;

Perhaps all agree to

תפוס לשון אחרון

And there is no Machlokes?

However, the Gemara suggests that we could reconcile the two cases: In that case of מרתץ we can interpret the contradictory statements two ways:

איכא למימר פרושי קא מפרש

The seller may have intended for the second statement to clarify the first, and although he intends to accept twelve 2/13 for the full year, he was merely stipulating that the rent be paid monthly, and that the lease could be terminated monthly.

איכא למימר מיהדר קא הדר ביה

te might have first intended for an annual lease, but then retracted and preferred a monthly lease, and so

תפוס לשון אחרון
The second expression is definitive.

Therefore, in that case of מרחץ, since we are uncertain of his intentions, all agree

יחלוקו

However, in our case of 25 size

דודאי קא הדר ביה

His statements are certainly contradictory; Perhaps all agree to

> תפוס לשון אתרון And there is no Machlokes?

Dedicated By: _

However, In nevertheless maintains that there is a Machlokes, and says

חולקין עליו חביריו על בן ננס

יוסי disagree with בן ננס

And even in the case of our Mishnah, where he said מדה בחבל

הן חסר הן יתר

And his statements are certainly contradictory, רשב"ג ורבי יוסי hold יחלוקו, because ®

מספקא להו

אי אמרינן תפוס לשון ראשון

או לשון אחרון

They consider it ספיקא דדינא, they are unsure which statement is definitive, because

על איזה נתכוין יותר

We don't know which statement he meant to be definitive;

ממון המוטל בספק חולקין

And according to בן ננס, even in the case of מרחץ, where he

בשנים עשר זהובים לשנה

דינר זהב לחדש

בן ננס holds

תפוס לשון אחרון

And therefore, בן ננס who rules like בן ננס, commented אי הואי התם

הוה יהיבנא כוליה למשכיר

I would have ruled in favor of the landlord, because the second statement is definitive that the agreement was for a monthly lease, and the tenant must pay for the 13th month.

======

בית כור

מדה בחבל הן חסר הן יתר

And even in the case of

במרחץ

י"ב זהובים לשנה דינר זהב לחדש

He holds

תפוס לשון אחרון

במרחץ

י"ב זהובים לשנה דינר זהב לחדש

And even in our case of

בית כור

מדה בחבל הן חסר הן יתר

> They hold יחלוקו

מספקא להו אי אמרינן תפוס לשון ראשון או לשון אחרון באין ידוע על איזה נתכוין יותר ממון המוטל בספק חולקין

Therefore, בן נכם who rules like בן נכם, commented

אי הואי התם הוה יהיבנא כוליה למשכיר

I would have ruled in favor of the landlord, because the second statement is definitive that the agreement was for a monthly lease, and the tenant must pay for the 13th month.

שמואל likewise maintains that there is a Machlokes, and says:

זו דברי בן ננס

אבל חכמים אומרים

הלך אחר פחות שבלשונות

As the Rashbam explains;

מספקא להו

אי אמרינו תפוס לשוו ראשוו

או לשון אחרון

Shmuel also holds that the רשב"ג ורבי, referring to רשב"ג ורבי, consider it a ספיקא. However, Shmuel holds that in cases like this

יד המוחזק על העליונה

The party who is presently in possession of the disputed property keeps it.

Therefore, in our case of בית כור, where he said

מדה בחבל

הן חסר הן יתר

הלך אחר פחות שבלשונות

We follow whichever expression is more advantageous to the seller, and the buyer always gets the lesser amount. And as the Rashbam adds,

כגון שקבל כבר הדמים

He was already paid, and so the seller is the מוחזק.

Therefore,

אם הותיר

יחזיר

If the property is larger than specified, the buyer must pay extra or return it, because he said מדה בחבל, the precise measurement.

ואם פיחת

הגיעו

If it is smaller, the sale is valid as is, because he said הן הן הק חסר, the approximate measurement.

KIND

likewise maintains that there is a Machlokes, and says;

זו דברי בן ננס

אבל חכמים אומרים הלך אחר פחות שבלשונות

As the Rashbam explains; מספקא להו אי אמרינן תפוס לשון ראשון או לשון אחרון Shmuel also holds that the המקים, referring to יוסי, consider it a ספיקא דרינא.

However, Shmuel holds that in cases like this יד המוחזק על העליונה

The party who is presently in possession of the disputed property keeps it.

בית כור

מדה בחבל

הן חסר הן יתר

1

אם הותיר

יחזיר

הלך אחר פחות ואס פיחת שבלשונות הגיעו

We follow whichever expression is more advantageous to the seller, and the buyer always gets the lesser amount.

כגון שקבל כבר הדמים

Dedicated By: __

Similarly, in the case of מרחץ, where he said בשנים עשר זהובים לשנה

דינר זהב לחדש

It depends on the following:

בא בתחלת החדש

כולו למשכיר

בסוף החדש

כולו לשוכר

At the beginning of the 13th month, the landlord is מוחזק in the property and can demand that the tenant pay an extra month's rent or vacate the property. If the case is adjudicated after the 13th month, the tenant is מוחוק in his money, and cannot be compelled to pay.

However, the Mishnah in ב"מ,

בבא באמצע החדש עסקינן

The Mishnah is referring to a case where the ruling was issued in middle of the month. Therefore, יחלוקו, the tenant only pays for the next part of the month.

=======

It depends on the following:

בא בסוף החדש כולו לשוכר

If the case is adjudicated after the 13th month, the tenant is מוחזק, and cannot be compelled to pay.

בא בתחלת החדש כולו למשכיר

At the beginning of the 13th month, the landlord is מתחדק in the property and can demand that the tenant pay an extra month's rent or vacate.

However, the Mishnah in ב"מ,

בבא באמצע החדש עסקינן

The Mishnah is referring to a case where the ruling was issued in middle of the month.

Therefore,

יחלוקו

Dedicated By: __

7

The Gemara cites another ruling by רב, with which, as the Rashbam explains, according to the above שמואל would disagree:

An איסתרא, which is half a דינר,

is worth 96 מעי,

96 copper פרוטות.

Therefore, if the seller said

איסתרא

מאה מעי

"The price of this item is an איסתרא,

מעי 100;"

The price is

מאה מעי

If the seller said, in the reverse order,

מאה מעי

איסתרא

The price is

איסתרא

Because,

רב ס"ל כבן ננס

תפוס לשון אחרון

The second statement is definitive.

However, שמואל would hold ®

הלך אחר המוחזק

As the Rashbam explains

שמואל

לא ס"ל כבן ננס

He does not agree with בן ננס, and it's a ספק which

statement is definitive.

מדדחיק לאוקמי הכי

היינו משום דס"ל הכי

Since שמואל justifies the Mishnah in שנים by ascribing its ruling to a specific case.

=====

The Gemara also cites a joint ruling of רב ושמואל regarding contradictory expressions:

כור בשלשים אני מוכר לך

יכול לחזור בו

אפילו בסאה האחרונה

If the seller said, "I am selling you a כור of grain, which equals א סאה, for 30 סלע," either party can cancel the sale at any point until the buyer performs a קנין on all thirty שנין, because ®

כוליה חד מקח הוא

All 30 סאה are part of one transaction, which is not finalized until he acquires it all. However,

כור בשלשים

סאה בסלע

אני מוכר לך

ראשון ראשון קנה

If he said, "I am selling you a סלע סל סליס סלע, one סלע סליס איס סלע סליס פור סלע סאה is considered a separate transaction, and the buyer acquires each סאה when he performs a סאה on that particular סאה.

According to our previous explanations, we must explain this ruling differently according to ישמואל and ישמואל:

תפוס לשון אחרון

According to א, we assume that the second statement was a retraction from the first statement, and so

ראשון ראשון קנה

Each סאה is acquired separately.

However,

לשמואל

משום דתפיס

Dedicated By: __

We are uncertain which statement is definitive, and so the מוחזק has the upper hand. In this case, it is the buyer who is מוחזק in whatever number of אה he already took, and so in this case שמואל agrees with רב, that

כור בשלשים אני מוכר לך יכול לחזור בו אפילו בסאה האחרונה

If the seller said, "I am selling you a סלני of grain, which equals 30 סאה, for 30 סלע," either party can cancel the sale at any point until the buyer performs a קנין on all thirty, סאה,

because

כוליה חד מקח הוא

All 30 % are part of one transaction, which is not finalized until he acquires it all.

However,

כור בשלשים - סאה בסלע אני מוכר לך ראשון ראשון קנה

If he said,

"I am selling you a כור of grain for 30 סלע, one סלע," each פאה is considered a separate transaction, and the buyer acquires each סאה when he performs a קנין on that particular סאה.

(KINE)

משום דתפיס

We are uncertain which statement is definitive, and so the מוחזק has the upper hand. In this case, it is the buyer who is מוחזק in whatever number of מאה he already took, /נב

תפוס לשון אחרון

According to רב, we assume that the second statement was a retraction from the first statement, and so

ראשון ראשון קנה

Each סאה is acquired separately.

and so in this case שמואל agrees with רב, that

ראשון ראשון קנה

